

Lovtidende A

2024

Udgivet den 30. maj 2024

28. maj 2024.

Nr. 533.

Bekendtgørelse om hvilken kommune udgiften til folkeskolens undervisning m.v. endeligt påhviler

I medfør af § 20, stk. 8, § 36, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 3. pkt., og § 49, stk. 2, i lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 90 af 29. januar 2024, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 1, nr. 15, i bekendtgørelse nr. 828 af 10. juni 2022 om delegation til Styrelsen for Undervisning og Kvalitet af adgangen til udstedelse af bekendtgørelser:

Bopælskommunens betalingsansvar

§ 1. Udgifterne til folkeskolens undervisning m.v., jf. folkeskolelovens § 49, stk. 1, påhviler bopælskommunen, jf. dog § 7.

Stk. 2. Ved bopælskommunen forstås den kommune, hvor barnet er folkeregistreret.

Mellemkommunale betalinger for elever omfattet af frit skolevalg m.v.

§ 2. Indgås der ikke en aftale om bopælskommunens betaling til skolekommunen som nævnt i folkeskolelovens § 36, stk. 6, 2. pkt., er tilbagefaldsreglen, at bopælskommunens betaling til skolekommunen udgør bopælskommunens gennemsnitlige udgift pr. folkeskoleelev, dog højst et beløb svarende til skolekommunens tilsvarende udgift, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For specialundervisning i henhold til folkeskolelovens § 3, stk. 2, og § 20, stk. 2, er tilbagefaldsreglen, at bopælskommunen betaler den forventede udgift forbundet med elevens undervisning. Ved basisundervisning i dansk som andetsprog betaler bopælskommunen den faktiske udgift forbundet med elevens undervisning.

§ 3. Indgås der ikke en aftale om bopælskommunens betaling til skolekommunen som nævnt i folkeskolelovens § 36, stk. 7, 4. pkt., er tilbagefaldsreglen, at bopælskommunens betaling til skolekommunen udgør bopælskommunens gennemsnitlige nettodriftsudgift pr. barn i skolefritidsordning, dog højst et beløb svarende til skolekommunens tilsvarende nettodriftsudgift pr. barn i skolefritidsordning, jf. dog stk. 2. Såfremt bopælskommunen ikke har skolefritidsordning, betaler bopælskommunen dennes gennemsnitlige budgettede nettodriftsudgift pr. plads i fritidshjem, klub m.v. beregnet for den aldersgruppe, som barnet tilhører, dog højst et beløb svarende til skolekommunens tilsvarende nettodriftsudgift pr. barn i skolefritidsordning, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For elever, der er visiteret til specialundervisning, jf. folkeskolelovens § 3, stk. 2, og § 20, stk. 2, er tilbagefaldsreglen, at bopælskommunen betaler den faktiske udgift forbundet med elevens ophold i skolefritidsordningen.

§ 4. Skolekommunen skal kunne sandsynliggøre, at den udgift, som bopælskommunen skal betale, jf. § 2, stk. 2, og § 3, stk. 2, stemmer overens med de faktiske udgifter forbundet med elevens undervisning og ophold i skolefritidsordning inden for rammerne af bopælskommunens visitation.

Stk. 2. Hvis bopælskommunen træffer afgørelse om, at et specialundervisningstilbud i en anden kommune er mere vidtgående end det, bopælskommunen har henvist eleven til, jf. folkeskolelovens § 12, stk. 3, 3. pkt., skal bopælskommunen kunne sandsynliggøre, at de forventede udgifter ved det tilbud, som bopælskommunen har visiteret til, er lavere end de forventede udgifter ved det mere vidtgående tilbud i den anden kommune.

§ 5. Det skal fremgå af aftaler om bopælskommunens betaling til skolekommunen, jf. folkeskolelovens § 36, stk. 6, 2. pkt., og § 36, stk. 7, 4. pkt., hvornår betalingsforpligtelsen indtræder, og hvornår den ophører.

Stk. 2. Ved mellemkommunal betaling efter tilbagefaldsreglerne i § 2 udløses betalingsforpligtelsen for elever, der pr. 5. september i et givet skoleår er optaget eller forblevet i en folkeskole i en anden kommune end bopælskommunen. Betalingsforpligtelsen gælder for hele skoleår.

Stk. 3. Ved mellemkommunal betaling efter tilbagefaldsreglerne i § 3, stk. 1 og 2, indtræder betalingsforpligtelsen, når barnet begynder i skolefritidsordningen og ophører, når barnet slutter i ordningen. Flytter barnet, men forbliver i skolefritidsordningen, overgår betalingsforpligtelsen til den nye bopælskommune fra og med datoen for folkeregisterregistreringen af flytningen.

§ 6. Forældrebetalingen for skolefritidsordningen, jf. folkeskolelovens § 50, stk. 2, opkræves af bopælskommunen, medmindre kommunerne indbyrdes aftaler andet.

Mellemkommunale betalinger i andre tilfælde

§ 7. Skolekommunen kan kræve betaling fra en anden kommune for udgifterne til undervisning m.v. af et barn,

der ved offentlig myndigheds medvirken er anbragt i en institution eller i pleje i kommunen, og for hvilken den anden kommune er handlekommune eller refusionspligtig, jf. § 9 a, stk. 4, 6, 8 og 12 og § 9 c, stk. 2, 4-6 og 12, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Krav på betaling efter stk. 1 omfatter alle udgifter i forbindelse med barnets undervisning, herunder eventuelle udgifter til undervisning i fritiden, til befordring og til ophold i en skolefritidsordning.

§ 8. Det er alene beliggenhedskommunen, der kan yde betaling med frigørende virkning for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i specialundervisnings-tilbud på børne- og ungehjem. Ved beliggenhedskommunen forstås kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor børne- og ungehjemmet med det tilknyttede specialundervisnings-tilbud er beliggende.

Stk. 2. Beliggenhedskommunen aftaler mellemkommunal refusion for betalinger efter stk. 1 med den kommune, som udgiften til folkeskolens undervisning mv. for den pågældende elev endeligt påhviler, jf. §§ 1 eller 7, stk. 1.

Stk. 3. Aftaler om refusion, jf. stk. 2, skal bl.a. omfatte aftaler om udgiftens størrelse, forfaldsdag, ophør og ophævelse af aftalen. Aftalerne skal indgås, før barnet begynder i specialundervisningstilbuddet på børne- og ungehjemmet.

§ 9. Udgifterne til sygeundervisning på sygehuse, hospitaler og andre institutioner, jf. folkeskolelovens § 23, stk. 2, af børn i alderen 6-18 år påhviler bopælskommunen.

Stk. 2. § 7, stk. 2, gælder tilsvarende for sygeundervisning på de i stk. 1 omfattede institutioner.

Børn af EU-grænsegængere m.v.

§ 10. For børn af en EU-, EØS- eller schweizisk statsborger, som er arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende i Danmark efter EU-retten og bosiddende i en anden EU- eller EØS-medlemsstat eller Schweiz, påhviler udgifterne til undervisning m.v. af barnet i Danmark henholdsvis den pågældendes arbejdskommune og den kommune, hvor den selvstændige virksomhed har adresse.

Stk. 2. § 2-6 gælder tilsvarende for mellemkommunale betalinger for de i stk. 1 nævnte børn, der er omfattet af frit skolevalg m.v. Den i stk. 1 nævnte kommune træder i disse tilfælde i bopælskommunens sted i betalingsmæssig henseende.

Ikrafttræden

§ 11. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2024.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1000 af 15. september 2014 om hvilken kommune udgiften til folkeskolens undervisning m.v. endeligt påhviler ophæves.

Styrelsen for Undervisning og Kvalitet, den 28. maj 2024

CATHRINE LINDBERG BAK
VICEDIREKTØR

/ Janne Samuelsson